

Medsatte.) Naar, det Medsatte, men det ærede Medlem sagde dog, at Ministeren kunde stille sig anderledes, selv om han var gaaet ud fra den samme Forudsætning som vi Andre. Det vil altså sige: Uagtet den aabne og klare Forhandling, der fandt Sted, og de Overenskomster, der kom istand gennem Forhandlinger og Afstemninger — thi det er kun Feberfantasier, der kan opbuge Andet — kan man bryde disse Overenskomster, idet nogle enkelte Medlemmer, der stiltiende have modtaget Overenskomsten, sige som saa: Om et Par Maanedes ere vi 12—14 Medlemmer, der slaa os sammen med det misforstaaede Mindretal og tage frem igjen de Paragrafer, der bleve stemte ud af Loven ifjor. Det er det, man her gjør; men man kan da heller ikke sige Andet, end at saa er den almindelige konstitutionel loyale Forudsætning for den første Forhandling i høi Grad krænkede, medens jeg paa staar, at det netop har Betydning, at man overhovedet ved Spørgsmaal af nogen Vigtighed fastholder Forudsætningerne for Afgjørelsen. Hvad enten man er gaaet med til at tage en Beslutning eller ikke, er bleven overstemt eller selv har stemt for et Forslag, maa man, naar dette Forslag er blevet til Lov, efter min Formening sige: Det og det er nu fæst, vi vide, hvad det betyder, i den og den Retning ville Ministeren og Rigsdagen nu arbejde sammen, og saa anlægger man sine finansielle Betragtninger efter den samme Forudsætning. Man siger da: Penge have vi altsaa ikke Brug for til det og det Formaal; vi kunne da undvære dem til andre Samfundsformaal; lad os altsaa støtte disse. Men alle saadanne Overveielser bryde fuldstændig, naar man ved at indkaste Forslag om 1 Million her og 1 Million der kan forstyrre alle jevne, fornuftige Beregninger, der ere grundede paa tidligere Beslutninger, kan bryde dem paa den Maade, som fter her. Det er det, som det forekommer mig absolut maa tages med i Betragtning, naar man spørger, hvorvidt Thinget efter sin Beslutning ifjor nu kan gaa hen og forandre denne Beslutning, og jeg har ikke næret Lovl om, at den meget ærede Minister efter de Forhandlinger, der aabent førtes her ifjor, var fuldstændig enig i Opfattelsen af disse Forhandlingers Karakter. At det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Wnther) ikke er bunden ved sine Afstemninger fra det ene Aar til det andet, finder jeg meget naturligt; det har jeg aldrig ventet. Naar det ærede Medlem for Skive (Chr. Jensen) fortæller, at Thyboerne have jaget yderligere Stræk i ham med Hensyn til de 6 Kanoner ved at sige, at de vare Skyld i, at han ikke fik sin Bane, forstaaet jeg det meget godt. Vi kjende begge den Sunhed, det tørre Humør, som Thyboerne besidde, og da de saae det ærede Medlem saa forfækket over de 6 Kanoner, før de endnu vare blevne

anstafede, have de naturligvis møret sig ved yderligere at ophidsede hans Fantasi, idet de forgjælede ham, at disse Kanoner havde studt Skive—Glyngørebanen ned, før de endnu vare støbte hos Krupp. Det skulde det ærede Medlem, der saa godt kjenner Thyboerne og deres Karakter, have betænkt, inden han førte den Sag frem her i Salen. Dette tørre Lune hos vore Bestynder, er af den Slags Ting, vi ofte høre Tale om.

G. Petersen: Banesystemet af 1873 har lidt en haard Medfart her i Salen idag. Det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen) erklærede det for dødsdømt i den almindelige Mening, og den ærede Minister brugte ogsaa meget skarpe Udtryk og udtalte blandt Andet, at det var forstyrrende for Kommunikationen. Jeg kan ikke godt fuldstændig tie stille til de Angreb, der ere gjorte paa dette System, thi efter min Overbevisning og efter den Erfaring, jeg har, har det ogsaa havt sine gode Sider. Jeg tror, at Angrebene nærmest have sin Grund i, at man udelukkende har set paa de skjyffe Baner og deres Anlægsmaade; men da man vedtog dette System, var man jo ogsaa temmelig overbevist om, at der vilde blive begaaet Feil, og at der var Egne, som muligvis vilde være for hidfige til at anlægge Baner, der vilde fremkalde Tab. I det Hele og Store antager jeg imidlertid, at der er gaaet en efter min Overbevisning sund Rante gennem de Principer, hvorefter de paagjældende Baner ere byggede. Jeg kjender jo Forholdene ved den sydsynste Jernbane, og jeg kan forstikke, at vi ere meget vel tilfredse med, at den er bygget efter dette System, og, saavidt jeg veed, er man vist ligeledes i Egner omkring Bemb-Lemvigbanen meget veltilfreds med, at ogsaa den er bygget efter dette System, og har ikke Noget imod, at det er fæst paa den Maade. Min ærede Nabo tilvenstre (Naberg) vil kunne attestere, at man er tilfreds med, at den er bygget saaledes. Naar der har været Tale om, at Umvendelsen af dette System var forstyrrende for Kommunikationen, saa veed jeg ikke, hvorledes det skal fortaas. Hos os er der fra Bestyrelsens Side vist en Smødetommen imod Beboerne og imod Befolkningen, som vi i høi Grad maa paaafstjonne. Banen er bygget billigere, end Staten vistnok vilde kunne bygge den, og svarer saa nogenlunde sin Rente. Naar der har været Tale om, at Systemet virker forstyrrende for Kommunikationen, da er Skylden ikke hos den private Bestyrelse, men ligger snarere i en Slags Uvillie fra Statsbanernes Side. Det er næsten ikke muligt at sende en Vareartikel fra Svendborg til et Sted paa de danske Statsbaner. Vi kunne kun frankere den fra Svendborg til Odense og have da atter Bidsløftighed for at faae den videre. Jeg har selv været i det Tilfælde, at jeg ønskede at sende en